DOMSTOLENS DOM (TREDJE AFDELING)
AF 27. JANUAR 1983 [1]

Compagnie Interagra SA mod Fonds d'orientation et de régularisation des marchés agricoles (FORMA) (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Paris)

»Eksportlicenser — betingelser for udstedelse«

Sag 109/82

Sammendrag

Landbrug — fælles markedsordning — mælk og mejeriprodukter — eksport — licenser med forudfastsættelse af restitutioner — udstedelsesdag — begreb — udførsler foretaget i henhold til licitationer afholdt i et importerende tredjeland — udstedelsesdag — begreb

(Kommissionens forordning nr. 2044/75, art. 3, stk. 3, og art. 6)

Det fremgår af den sammenhæng, hvori begrebet udstedelsesdag anvendes i henholdsvis artikel 3, stk. 3, og artikel 6, i forordning nr. 2044/75 om de særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for mælk og mejeriprodukter, at begrebet i artikel 3 betyder den dag, da eksportlicensen bevilges, og i artikel 6 den dag, fra hvilken den bevilgede licens' gyldighedsperiode skal regnes. De to bestemmelser er derfor ikke i indbyrdes modstrid, og artikel 6 skal ikke betragtes som en undtagelse fra reglen i artikel 3, stk. 3.

I sag 109/82

angående en anmodning, som Tribunal administratif de Paris i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

1 — Processprog: Fransk.

COMPAGNIE INTERAGRA SA, Paris,

mod

FONDS D'ORIENTATION ET DE RÉGULARISATION DES MARCHÉS AGRICOLES (FORMA), Paris,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artiklerne 3, stk. 3, og 6 i Kommissionens forordning nr. 2044/75 af 25. juli 1975 om de særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for mælk og mejeriprodukter,

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden U. Everling, dommerne Mackenzie Stuart og Y. Galmot,

generaladvokat: P. VerLoren van Themaat
justitssekretær: ekspeditionssektretær H. A. Rühl

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

Ved forordning nr. 2943/80 af 13. november 1980 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for mælk og mejeriprodukter (EFT L 305, s. 27) forudfastsatte Kommissionen restitutionerne for udførsler af smør til USSR efter den 1. januar 1981 til et beløb på mellem 113,41 og 197,00 ECU/100 kg, afhængig af fedtindholdets vægtprocent.

Samme dag, den 13. november, indbød det sovjetiske organ V. O. Prodintorg, Moskva, selskabet Interagra til at deltage i en international licitation vedrørende levering af 100 000 tons smør og 15 000 tons butteroil, som skulle finde sted

mellem januar 1981 og februar 1982. Tilbudene skulle afgives til Prodintorg senest den 25. november 1980, og de tilbudsgivende måtte i deres tilbud forpligte sig indtil den 5. december 1980.

Den 17. november 1980 afgav Interagra tilbud på et parti smør på 25 000 tons, og gik herved ud fra den restitution, som var forudfastsat i Kommissionens forordning nr. 2943/80. Samme dag indsendte firmaet en ansøgning til FORMA om udstedelse af en forudfastsættelsesattest for 25 000 tons smør og pointerede, at ansøgningen vedrørte licitationen afholdt af V. O. Prodintorg.

Den 19. november 1980 indvilligede Interagra, på opfordring af det sovjetiske organ, i at forlænge gyldigheden af sit tilbud indtil den 20. december 1980.

Den 20. november 1980 trådte Kommissionens forordning nr. 2993/80 af 19. november 1980 om midlertidig suspension af forudfastsættelsen af eksportrestitutionen for smør og butteroil, i kraft (EFT L 310, s. 18). Ifølge forordningen suspenderedes forudfastsættelsen indtil den 27. november 1980 og blev ved Kommissionens forordning nr. 3070/80 af 28. november 1980 (EFT L 322, s. 27) yderligere suspenderet indtil den 11. december 1980.

Den 28. november 1980 meddelte FORMA firma Interagra, at man som følge af artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2044/75 anså licensansøgninger indgivet efter den 17. november 1980 for bortfaldet under hensyn til, at Kommissionen for De europæiske Fællesskaber havde supsenderet forudfastsættelsen i perioden fra den 20. og til den 27. november 1980.

Den 27. januar 1981 anlagde Interagra sag ved Tribunal administratif de Paris med påstand om, at FORMA's afgørelse af 28. november 1980 annulleredes som følge af en retlig mangel.

Firmaet Interagra har under sagen gjort gældende, at det er artikel 6 og ikke artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2044/75, der finder anvendelse på licensansøgninger, som indgives i henhold til en licitation afholdt i et tredjeland. Efter artikel 6 er eksportlicensen gyldig fra den dato, da ansøgningen er indgivet, hvorfor FORMA var forpligtet til at udstede eksportlicenserne til Interagra, uanset Kommissionens beslutning om at supsendere forudfastsættelsen, som først blev truffet, efter at firmaet havde indgivet ansøgning.

I betragtning af denne tvist besluttede Tribunal administratif de Paris, ved dom af 16. februar 1982, at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Hvorledes skulle henholdsvis artikel 3, stk. 3, og artikel 6 i Kommissionens forordning nr. 2044/75 af 25. juli 1975 anvendes den 17. november 1980? Herved ønskes det navnlig afgjort,

1) om artikel 6 er en hovedregel, der gælder for enhver udførsel til tredjelande som sker i henhold til en licitation, bortset fra undtagelsen vedrørende de i artikel 3, stk. 3, nævnte produkter, og er hovedregelen ikke til hinder for at anvende de særlige foranstaltninger, som er nævnt i sidstnævnte bestemmelse?

2) eller om artikel 6 derimod er en særregel for sådanne udførsler, som udgør en undtagelse fra de almindelige regler i artikel 3, stk. 3, og er særreglen dermed til hinder for at

anvende de særlige foranstaltninger, som er nævnt i sidstnævnte bestemmelse?«

Forelæggelsesdommen er registreret på Domstolens justitskontor den 24. marts 1982.

I medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der afgivet skriftlige indlæg af Interagra SA ved advokaterne Xavier de Roux og Charles-Henri Léger, Paris, af FORMA ved advokat Philippe Villey, Paris, af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved François Lamoureux, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, og af den franske regering ved François Bersani, assisterende generalsekretær for det interministerielle udvalg vedrørende europæisk økonomisk samarbejde.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse og at henvise sagen til tredje afdeling.

II — Sammenfatning af de skriftlige indlæg ved Domstolen

Interagra har i første række bestridt FORMA's to argumenter for, at artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2044/75 skal anvendes frem for samme forordnings artikel 6, idet FORMA hævder, at artikel 3, stk. 3, er en særregel, som undtager fra hovedregelen i artikel 6, og at denne opfattelse deles af Kommissionen.

Artikel 3, stk. 3, er vel efter Interagra's opfattelse en undtagelse fra de almindelige bestemmelser angående udstedelse af licenser for mejeriprodukter, men det må ikke glemmes, at også artikel 6 er en undtagelse fra disse almindelige bestemmelser, nemlig en undtagelse med henblik på de tilfælde, hvor udførslen foretages på grundlag af en licitation. Det fremgår således af systemet i forordning nr. 2044/75, at bestemmelserne vedrørende licitationer (artiklerne 6-10) generelt undtager fra bestemmelserne i artiklerne 1-5, der beskriver hovedreglerne for import- og eksportlicenser og for forudfastsættelse af restitutionerne.

Interagra anfører, at de fortolkningsbidrag, som Kommissionen yder nationale organer, ifølge fast praksis ved Domstolen kun har vejledende og ikke bindende karakter.

Endvidere gør Interagra gældende, at det fremgår af formålet med og sammenhængen mellem artikel 3, stk. 3, og artikel 6 i forordning nr. 2044/75, at artikel 6 må finde anvendelse frem for artikel 6, stk. 3, og at Kommissionen selv har bekræftet denne opfattelse ved at udstede forordning nr. 3137/80 af 4. december 1980 (EFT L 329, s. 20).

Om bestemmelsernes formål understreger Interagra, at artikel 3, stk. 3 i forordning nr. 2044/75 skal gøre det muligt for Kommissionen at suspendere forudfastsættelsen af restitutionerne i tilfælde af spekulationer, eller når der foreligger en trussel om spekulationer. En sådan risiko består imidlertid ikke ved licitationer, hvor reglen i artikel 3, stk. 3, altså er overflødig. Derimod passer bestemmelsen i artikel 6, hvorefter licensen altid udstedes den dag, ansøgningen indgives, nærmest perfekt til omstændighederne ved de internationale licitationer, hvor de erhvervsdrivende ofte skal svare med kort varsel, undertiden samme dag, hvilket er uforeneligt med forpligtelsen i samme forordnings artikel 3, stk. 3, til at vente fem dage.

Interagra finder, at Kommissionen ved udstedelsen af forordning nr. 3137/80 har ændret forordning nr. 2044/75, hvorved artikel 3, stk. 3, er blevet udvidet til også at omfatte licitationer. Firmaet tilbageviser Kommissionens argumenter om, at denne ændring blot er udtryk for en præcisering. Det anfører, at det fremgår af selve forordningens ordlyd og den omstændighed, at Kommissionen har anset det for nødvendigt at give forordningen tilbagevirkende kraft, at formålene med forordning nr. 3137/80 ikke var at præcisere indholdet af de gældende regler, men at ændre dem.

I særdelshed afviser det sagsøgende firma de argumenter, som Kommissionen har fremført i sag 217/81, og hvorefter forordning nr. 3137/80 skulle have haft til formål at præcisere de nærmere betingelser for anvendelsen af de ændringer af forordning nr. 2044/75, som blev indført ved forordningerne nr. 203/80 og 3015/80, navnlig ændringer vedrørende begrebet udstedelse.

Efter Interagra's opfattelse opfylder forordning nr. 3137/80 overhovedet ikke det formål, som Kommissionen angiver, men har hidført den ændring, at licensens gyldighed, i stedet for at skulle regnes fra dagen for ansøgningens indgivelse, skal regnes fra den femte arbejdsdag efter ansøgningens indgivelse. Det bekræfter, at licensen tidligere havde gyldighed fra dagen for ansøgningens indgivelse, og at Kommissionen med udstedelsen af denne nye forordning ønskede at ændre forordning nr. 2044/75 med tilbagevirkende kraft og gennemtvinge den fortolkning, hvorefter artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2044/75 går forud for samme forordnings artikel 6.

Sammenfattende foreslår Interagra Domstolen at besvare det at Tribunal administratif de Paris forelagte spørgsmål på følgende måde:

»Under hensyn til ordlyden af forordning nr. 2044/75 pr. 17. november 1980 for så vidt angår eksportlicenser med forudfastsat restitution, der blev udstedt med henblik på licitation vedrørende de produkter, som er nævnt i artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2044/75, skal artikel 6 i forordning nr. 2044/75 anvendes forud for bestemmelsen i samme forordnings artikel 3, stk. 3, hvorfor de rettigheder, eksportøren erhverver ved udstedelsen af licenserne, består allerede fra den dag, hvor licensansøgningen er indgivet.«

Efter at have fremstillet sagens faktiske omstændigheder og gengivet de gældende relevante forordningsbestemmelser har *Kommissionen* i sit skriftlige indlæg søgt at dokumentere, dels at det materielle anvendelsesområde for artikel 3, stk. 3, og artikel 6 i forordning nr. 2044/75 er forskelligt, dels at den ændring af forordning nr. 2044/75, som skete ved forordning nr. 3137/80, vedrører spørgsmålet om licensens gyldighedsperiode og ikke spørgsmålet vedrørende ventetiden, hvorfor ændringen ikke kan medføre, at ventetiden med tilbagevirkende kraft udvides til at gælde for ansøgninger om licenser i henhold til en licitation.

Vedrørende de to artiklers materielle anvendelsesområde anfører Kommissionen, at artikel 3, stk. 3, angår ventetiden for eksportlicenser, mens artikel 6 fastlægger licensens gyldighedsperiode.

Kommissionen har givet en detaljeret beskrivelse af reglerne om licensernes gyldighedsperiode og sondrer mellem de produkter, som er undergivet den i artikel 3 nævnte ventetid, uanset om de skal eksporteres i henhold til en licitation eller ej, og de produkter, som ikke er undergivet ventetidsbestemmelsen, uanset om de skal eksporteres i henhold til en licitation eller ej.

Kommissionen mener, at det sagsøgende firma blander spørgsmålet om retten til at få udstedt licensen, som navnlig er reguleret i forordningens artikel 3, stk. 3,

sammen med spørgsmålet om licensens gyldighedsperiode, når den én gang er udstedt.

Hvad angår de ændringer af forordning nr. 2044/75, som fandt sted ved forordning nr. 3137/80, fastholder og henviser Kommissionen til sine forklaringer herom i sag 217/81, ifølge hvilke ændringen havde til formål dels at afklare en fortolkningsvanskelighed i forordning nr. 203/80, dels at indføre en overgangsforanstaltning som led i gennemførelsen af forordning nr. 3015/80. Efter Kommissionens opfattelse er det fuldtsændigt udelukket at fortolke denne ændring, som vedrører længden af licensens gyldighedsperiode, på en sådan måde, at ventetiden udvides til også at gælde ansøgninger om licenser, der er indgivet i henhold til en licitation, da der i forvejen har været anvendt en sådan frist på disse ansøgninger, efter at systemet med undersøgelser i forbindelse med forudfastsættelserne belv indført ved forordning nr. 445/77 af 2. marts 1977 (EFT L 58, s. 21).

Kommissionen har derfor sammenfattende foreslået, at det af tribunal administratif de Paris forelagte spørgsmål besvares således:

»Den 17. november 1980 skulle artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2044/75 anvendes på alle ansøgninger om eksportlicens med forudfastsat restitution for produkter henhørende under positionerne 04.02 A II b) 1, 04.02 B I b) 2 aa) og 04.03 (skummetmælkspulver, smør og butteroil), herunder også på ansøgninger om sådanne licenser, som var indgivet i henhold til en i et importerende tredjeland afholdt licitation.«

FORMA har ligesom Kommissionen, i sit skriftlige indlæg fremhævet, at artikel 3, stk. 3, og artikel 6 i forordning nr. 2044/75 har forskellige formål. Ifølge FORMA bestemmer artikel 3, stk. 3, på hvilket tidspunkt det kompetente interventionsorgan skal vurdere, om betingelserne for at udstede eksportlicensen med forudfastsat restitution er opfyldt, mens artikel 6 bestemmer, fra hvilket tidspunkt licensen er gyldig, såfremt betingelserne for at udstede licensen er opfyldt på det i artikel 3, stk. 3, omhandlede tidspunkt.

Sammenfattende foreslår FORMA, at Domstolen besvarer det af Tribunal administratif de Paris forelagte spørgsmål således: der er ingen modstrid mellem hovedreglen i artikel 6 i forordning nr. 2044/75 om det tidspunkt, hvorfra licensen har gyldighed i forbindelse med udførsler på grundlag af en i et importerende tredjeland afholdt licitation, og særreglen i samme forordnings artikel 3, som kun finder anvendelse på visse mejeriprodukter, herunder smør, og som foreskriver, at der skal tages hensyn til særlige foranstaltninger, (såsom at forudfastsættelsen af restitutionen suspenderes) der træffes af Kommissionen mellem den dag, ansøgningen om eksportlicens indgives, og den femte arbejdsdag herefter.

Efter den franske regerings opfattelse angår det forelagte spørgsmål heller ikke en mulig konkret modstrid mellem de to bestemmelser i forordning nr. 2044/75 og da slet ikke forholdet mellem en hovedregels og en undtagelses materielle anvendelsesområde. Derimod tager spørgsmålet sigte på det forhold, at artikel 3, stk. 3, vedrører retten til og de nærmere tidsmæssige betingelser for at erhverve en licens, samtidig med, at artikel 6 er en bestemmelse vedrørende licensens gyldighedsperiode. Den franske regering anmoder Domstolen om at fortolke bestemmelserne i forordning nr. 2044/75 på dette grundlag.

III — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 18. november 1982 er der afgivet mundtlige indlæg af Interagra ved advokat Xavier De Roux, Paris, af FORMA ved advokat Philippe Villey, Paris, af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved dens befuldmægtigede François Lamoureux, Kommissionens juridiske tjeneste, og af den franske regering ved Alexandre Carnelutti, som befuldmægtiget.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 16. december 1982.

Præmisser

1 Ved dom af 16. februar 1982, indgået til Domstolen den 24. marts 1982, har Tribunal administratif de Paris i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 3, stk. 3, og artikel 6 i Kommissionens forordning nr. 2044/75 af 25. juli 1975 om de særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for mælk og mejeriprodukter (EFT L 213, s. 15).

2 Dette spørgsmål er blevet rejst under en sag, som selskabet Interagra har anlagt ved den nationale ret med påstand om, at den af Fonds d'Orientation et de Régularisation des Marchés Agricoles (FORMA) af 28. november 1980 trufne afgørelse annulleres på grund af en retlig mangel. Ved afgørelsen erklærede FORMA, at man, som følge af Kommissionens forordning nr. 2993/80 af 19. november 1980 om midlertidig suspension af forudfastsættelsen af eksportrestitutioner for smør og butteroil (EFT L 310, s. 18), anså Interagra's ansøgning af 17. november 1980 om en eksportlicens med forudfastsat restitution for bortfaldet i medfør af artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2044/75.

3 Interagra anlagde herefter sag ved Tribunal administratif de Paris med påstand om annullation af den således af FORMA i medfør af forordning nr. 2044/75 trufne afgørelse, hvilket har foranlediget den nationale ret til at forelægge Domstolen følgende spørgsmål:

»Hvorledes skulle henholdsvis artikel 3, stk. 3, og artikel 6 i Kommissionens forordning nr. 2044/75 af 25. juli 1975 anvendes den 17. november 1980? Herved ønskes det navnlig afgjort,

1) om artikel 6 er en hovedregel, der gælder for enhver udførsel til tredjelande, som sker i henhold til en licitation, bortset fra undtagelsen vedrørende de i artikel 3, stk. 3, nævnte produkter, og er hovedreglen ikke til hinder for at anvende de særlige foranstaltninger, som er nævnt i sidstnævnte bestemmelse?

2) eller om artikel 6 derimod er en særregel for sådanne udførsler, som udgør en undtagelse fra de almindelige regler i artikel 3, stk. 3, og er særreglen dermed til hinder for at anvende de særlige foranstaltninger, som nævnt i sidstnævnte bestemmelse?«

4 Artikel 3 i forordning nr. 2044/75 indeholdt pr. 17. november 1980 en bestemmelse i stk. 3, hvorefter eksportlicenser for bl.a. smør og butteroil »udstedes på den femte arbejdsdag efter dagen for ansøgningens indgivelse, såfremt der ikke træffes særlige foranstaltninger i denne periode«. Procesdeltagerne er ikke uenige om, at den midlertidige suspension af forudfastsættelsen af eksportrestitutionerne, som Kommissionen foretog ved forordning nr. 2993/80, er en særlig foranstaltning i denne artikels forstand.

5 Den 17. november 1980 indgav Interagra ansøgning om eksportlicens. Kommissionens forordning nr. 2993/80 om vedtagelse af særlige foranstaltninger som er hjemlet i artikel 3, stk. 3, i Kommissionens forordning nr. 2044/75, trådte i kraft den 20. november 1980, dvs. inden for femdagesfristen ifølge artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2044/75. Herefter afslog FORMA at udstede licenserne.

6 Heroverfor har Interagra imidlertid anført, at ordningen ifølge artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2044/75 ikke gælder for licitationer i et tredjeland, for hvilke der findes en særlig bestemmelse om udstedelse af licenser i samme forordnings artikel 6.

7 Ifølge nævnte artikel 6 er en eksportlicens, når udførslen foretages på grundlag af en licitation afholdt i et importerende tredjeland, gyldig fra udstedelsesdatoen i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i forordning

nr. 193/75. Ifølge artikel 9, stk. 1, anses licenserne med henblik på bestemmelse af gyldighedsperioden som udstedt den dag, licensansøgningen er indleveret, idet denne dag medtages ved beregningen af licensens udløbsdato.

8 Det fremgår af selve ordlyden af artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 193/75, at den udstedelsesdato, der anvendes for at bestemme en licens' gyldighedsperiode, fiktivt anses for den samme som datoen for licensansøgningens indgivelse, og at denne dato kan være forskellig dels fra den dato, hvorpå licensen faktisk bevilges, dels fra den dato, hvorpå licensen faktisk er udleveret det firma, som foretager udførslen.

9 Det fremgår således af den sammenhæng, hvori begrebet udstedelsesdag anvendes i henholdsvis artikel 3, stk. 3, og artikel 6 i forordning nr. 2044/75, at begrebet i artikel 3 betyder den dag, da eksportlicensen bevilges, og i artikel 6 betyder den dag, fra hvilken den bevilgede licens' gyldighedsperiode skal regnes. De to bestemmelser er derfor ikke i indbyrdes modstrid, og artikel 6 skal ikke betragtes som en undtagelse fra reglen i artikel 3, stk. 3.

10 Af Interagra's skriftlige indlæg fremgår, at firmaet i den attende ændring til forordning nr. 2044/75, som blev indføjet ved forordning nr. 3137/80 af 4. december 1980, har ment at kunne finde støtte for sin fortolkning af forordning nr. 2044/75 i den affattelse, forordningen havde på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i november 1980. Det er imidlertid unødvendigt, at Domstolen udtaler sig om den nærmere betydning af denne ændring. Herved henses dels til, at det spørgsmål, den nationale ret har forelagt Domstolen vedrører rækkevidden af artiklerne 3 og 6 i forordning nr. 2044/75 pr. 17. november 1980, dels til, at ændringen af 4. december 1980 kun har tilbagevirkende kraft til den 22. november 1980, dvs. til et tidspunkt, som ligger senere end tidspunktet for indførelsen af den særlige foranstaltning ved forordning nr. 2993/80 af 20. november 1980.

11 Det af Tribunal administratif de Paris forelagte spørgsmål vil herefter være at besvare således, at den 17. november 1980 skulle artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2044/75 anvendes på alle ansøgninger om eksportlicens med forudfastsat restitution for produkter henhørende under positionerne 04.02 A II b) 1, 04.02 B I b) 2 aa) og 04.03 (skummetmælkspulver, smør og butteroil),

herunder også på ansøgninger om sådanne licenser, som var indgivet i henhold til en i et importerende tredjeland afholdt licitation.

Sagens omkostninger

12 De udgifter, der er afholdt af den franske regering og af Kommissionen, som har afgivet indlæg ved Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

vedrørende det spørgsmål, som er forelagt den af Tribunal administratif de Paris ved dom af 16. februar 1982, for ret:

Den 17. november 1980 skulle artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2044/75 anvendes på ansøgninger om eksportlicens med forudfastsat restitution for produkter henhørende under positionerne 04.02 A II b) 1, 04.02 B I b) 2 aa) og 04.03 (skummetmælkspulver, smør og butteroil), herunder også på ansøgninger om sådanne licenser, som var indgivet i henhold til en i et importerende tredjeland afholdt licitation.

Everling Mackenzie Stuart Galmot

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. januar 1983.

For justitssekretæren

J. A. Pompe
Assisterende justitssekretær

U. Everling
Formand for tredje afdeling